

Původem z horských poloh Japonska. Pěstována v parcích a zahradách, avšak mnohem méně než předcházející druh, se kterým má i shodné nároky na kultivaci. V kultuře jsou i různé kultivary, lišící se hlavně barevnými odstíny květů. Pěstována např. v parcích Průhonice, Bílá Lhota u Litovle, Velké Heraltice, Klimkovice, Šilhéřovice.

6. *Diervilla* MILL. – zanice

Diervilla MILLER Gard. Dict. Abr., ed. 4, 1754. – Syn.: *Lonicera* L. Sp. Pl. 173, 1753 p.p.

Opadavé, nízké keře s černými podzemními výběžky. Listy vstřícné, celistvé, pilovitě zubaté, krátce řapíkaté až téměř přisedlé, bez palistů. Květy oboupohlavné, mírně souměrné, 5četné, v 3 až vícekvětých vrcholičnatých květenstvích. Koruna velká, slabě dvoupyská, nálevkovitá, žlutá až zelenavě žlutá; tyčinek 5; semeník spodní, dvoupouzdrý, čnělka dlouhá s kulovitou bliznou. Plod mnohosemenná, tenkostěnná tobolka protažená v zoban se zbytky kalicha. Semena malá, nekřídlatá. – Celkem 3 druhy rozšířené v Severní Americe. – Entomogam.

1. *Diervilla lonicera* MILL. – zanice zimolezovitá

Diervilla lonicera MILLER Gard. Dict., ed. 8, 1768. – Syn.: *Lonicera diervilla* L. Sp. Pl. 175, 1753. – *Diervilla trifida* MOENCH Meth. Pl. 492, 1794. – *D. canadensis* WILLD. Enum. Pl. Hort. Berol. 222, 1809. – *D. lutea* PURSH Fl. Amer. Sept. 1:162, 1814.

Keř 0,5–1,0(–1,3) m vys., s lysými, vzácněji (zejména v mládí) velmi krátce chlupatými, oblými nebo nevýrazně 4hrannými větvemi. Pupeny s několika páry špičatých šupin. Čepel listů kopinatá, podlouhle kopinatá až vejčitá 4–10(–15) cm dl., 2–5(–7) cm šir., na vrcholu dl. zašpičatělá, na bázi klínovitá až slabě srdčitá, pilovitě zubatá, na svrchní straně zelená, lysá, na spodní světle zelená, lysá nebo na žilkách chlupatá, na okraji brvitá, řapík krátký, 3–6 mm dl. Květy stopkaté, vzácněji téměř přisedlé v koncových nebo úžlabních, chudokvětých, (2–)3–5(–10)květých stopkatých květenstvích. Kalich 3–4 mm dl. s 5 šídlovitými, ± stejně dlouhými cípy; koruna nálevkovitá, 14–18 mm dl., žlutavá až zelenavě žlutá s 5 poměrně úzkými korun-

Poznámka 1: Vzácněji se pěstují ještě např. *Weigela praecox* (LEMOINE) BAILEY z Číny a Koreje, kvetoucí brzy na jaře a *W. middendorffiana* (TRAUTV. et C. A. MEY.) C. KOCH z v. Asie s květy žlutými.

Poznámka 2: Kromě uvedených druhů se pěstuje ještě více než 150 kultivarů, jejichž původ je nejasný nebo neznámý. Navzájem se odlišují dobou kvetení, velikostí a především barvou květů.

ními cípy zpravidla obloukovitě nazpět stočenými, kratšími než trubka korunní; tyčinky zpravidla o málo delší než koruna, nitky tyčinek krátce chlupaté; čnělka delší než koruna, zakončená kulovitou bliznou. Tobolka neotvírající se nebo nevýrazně pukající, asi 8 mm dl., tenkostěnná, lysá, ± válcovitá, zužující se v krátký zoban se zbytky kalicha. Semena drobná, lesklá, kulovitá až kulovitě hranatá, bezkřídla. (V–)V–VII. Ff.

$2n = 18$ (extra fines)

Původem ze Severní Ameriky. Pěstuje se v sádkách a parcích, v poslední době častěji než v minulých letech. Rostliny snášejí dobře chudší a sušší půdy i místní klimatické podmínky. Ojedinele může i zplaňovat (Kláštrec nad Ohří, Terezino údolí u Nových Hradů, Březina u Radnic, Nedošínský háj u Litomyšle). V Čechách se pěstuje od r. 1835.

Poznámka: Vzácně se pěstují dva další severoamerické druhy: *Diervilla rivularis* GATT. s listy, větvemi a plody chlupatými až roztroušeně chlupatými a *D. sessilifolia* BUCKL. s listy téměř přisedlými, lysými.

7. *Kolkwitzia* GRAEBN. – kolkwitzie

Kolkwitzia GRAEBNER Bot. Jb. 29:593, 1901.

Lit.: SLAVÍKOVÁ Z. et SKALICKÁ A. (1988): Kolkwitzie krásná – nedocenená okrasná dřevina. Živa 36(74):170–171.

Opadavé keře se vstřícnými, celistvými, krátce řapíkatými listy bez palistů. Květenství vrcholičnatá, chudokvětá, vyrůstající na krátkých postranních větvích. Květy velké, pěticipé s dlouhou kališní a korunní trubkou, vždy v párech, protože fertlní plodolisty jednotlivých sousedních květů navzájem vždy bočně srůstají; tyčinky 4, dvoumocné (vnější kratší než vnitřní); semeník spodní, 3pouzdrý, avšak jen v jednom pouzdru jediné velké vajíčko, ve zbývajících pouzdrech pouze rudimentární vajíčka. Plod jednosemenná, štětinatě chlupatá, neotvírající se tobolka. – Pouze jediný druh rostoucí v Číně. – Entomogam.

1. *Kolkwitzia amabilis* GRAEBN. – kolkwitzie krásná

Tab. 114/3

Kolkwitzia amabilis GRAEBNER Bot. Jb. 29:593, 1901.

Keř 1–3 m vys., s dlouhými, prutnatými, hustě olistěnými větvemi. Mladé větve lehce načervenalé, hustě krátce chlupaté; borka na starších větvích